

Rukouksen sanat

Katsoin kirkkokäsikirjasta päivän tekstejä ja rukouksia. Toisessa päivän rukouksessa pyydettiin: *”Opetä meitä puhumaan toisillemme sanoja, jotka ovat aitoja ja rakkautta täynnä.”* Jäin miettimään näitä sanoja. Rukouksessa pyydämme Jumalalta apua, että sanoisimme toisillemme sanoja, jotka ovat hyviä. Hetken mietin, eivätkö hyvät sanat pitäisi olla itsestään selvyys, kun olemme toistemme kanssa tekemisissä. Mutta totuus lienee kuitenkin se, että pahat sanat liivahtavat suustamme huomaamatta. Toisaalta saatamme tavoitella toisen suosiota vilpillisillä sanoilla. Sanomme enemmän kuin tarkoitamme.

Mitä ovat aidot sanat? Mitä rukouksen laatija on ajatellut käyttäessään sanaa aito? Etsin Nykysuomen sanakirjasta synonyymeja sanalle aito. Niitähän löytyi useampia: oikea, väärentämätön, todellinen, puhdas, vilpitön, ehdoton, kiistämätön. Aito puhe sisältää sen, että sanat kumpuavat jostakin syvältä ”sydämeistä”. Siinä ei ole mukana laskelmointia miten saan toisen puolelleni tai oman edun tavoittelua. Kuulija tunnistaa, että hän on puhujan näkökulmasta arvokas omana itsenään.

Seuraavaksi jäin miettimään, mitä ovat sanat, jotka ovat rakkautta täynnä. Miten hyvin Paavali onkaan sen ilmaissut Ensimmäisen Korinttilaiskirjeensä 13 luvussa: *”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali.”*

Rakkautta täynnä olevat sanat eivät kadehdi, eivät kersku, eivät muistele kärsimäänsä pahaa eivätkä iloitse vääryydestä. Rakkauden sanat ovat lempeitä ja ilmaisevat, että sinä olet tärkeä, sinä kelpaat sellaisena kuin olet ja olet arvokas. Sellaisia sanoja me kaipaamme. Siksi saamme rukoilla Jumalaa: *”Opetä meitä puhumaan toisillemme sanoja, jotka ovat aitoja ja rakkautta täynnä.”*

Ritva Nuorala